

Могенсъ Лоренцелъ — дански писателъ

Часовникарь ли сте?

(Хумореска)

Позвъни се. Висока енергична дама, облѣчена въ черно, стоеше вѣнъ предъ вратата и държеше въ рѣце голѣмъ пакетъ, обвитъ въ вестникъ.

— Тукъ ли живѣе часовникарьтъ? — попита тя съ строгъ гласъ.

— Не — отговорихъ вежливо.

— Не живѣе ли тукъ единъ часовникарь? — попита тя отново.

— Не.

— Но азъ нѣмамъ желание да отида другаде. Нали тукъ е улица Ф — № 17?

— Да.

— Значи, все пакъ ще е тукъ. Ето часовника.

Тя ми подаде пакета. Дамата изчисти обувкитѣ на изтривалката предъ вратата и влѣзе въ стаята.

— Този часовникъ вървѣше винаги добре — каза тя съ тонъ като че ли ѝ противоречехъ. Получихъ го на времето отъ кжщи и винаги е вървѣлъ добре, до вчера.

Стояхъ безпомощенъ предъ тая дама, която ме направи изведнажъ часовникарь. Тя бѣше вече тукъ отъ две минути и нѣмаше съмнение, че ще иска да ми се наложи. Така започна. Несъзнателно развихъ пакета, потъналъ въ мисли. Часовникътъ бѣше грубъ, украсенъ съ елень, изрѣзанъ отъ дърво. Такъвъ глупавъ часовникъ досега не бѣхъ виждалъ. Госпожата говорѣше непрекъснато. Азъ не знаехъ, какво да правя. Не можехъ да ѝ противореча. Не можехъ да ѝ кажа още веднажъ, че не съмъ часовникарь. Не знаехъ и какъ да я изгоня. Мислѣхъ да ѝ кажа да дойде следъ осемъ деня да го вземе, а азъ да напуста въ това време квартирата и